

בל בינוי ניירות בגזרות. כל דבר שמיינו עיקר צמו כן נקלע
מיini למול עליו מניות לכל דבר כמוני חלמי נכס בערך
בסטני ומאני למילוי מיר כי חלמי וככניון חלק ניקלו
נימל לו פיהם כמו נכס בערך ואס נקלען בינוי:
האומר אהה הר' וה נdry.

הנחות מהר"ב
רשותרג

הגהות התומספות

- . 1. ג"ל מהן.
- . 2. ג"ל דבציה.
- . 3. ג"ל דבצי.

פ"י **הרא"ש**
כל נמי נורוות נביות.
כל שאינו עיר השם
מייקר כוון המה שמש
להביזון: האמור אמא נמי.
אללו מלושין כוינו אף
אחד אל לא לדור הרו כהו
האותן ביבר בכתוב ד' של
הכלי עלה עמו. ה' ר' אל
נדר ממש קצת שנדר
משמעות קרא ל מהוי דוד
ורבעינה קרא ל מהוי דוד
משם האמור **אנה** **ה' נמי**. אף זה נמי ד' ר' היי
בלא נמי הנח האמור והבעא
ונגיד עבור לפניו ש
במשמעו נמי נורוות
יתיר מאה (כמי) **[נא]**
אבל ואדור מאה אה אל
מהני אם נידר עבור לפניו
ודתנאה בעזות משען
ובמי וזוק פטיש כדרמן
בדרמן שגמי ומתיין לא
וז אן ותומה אמריא
אל כלילו בהדי הדרי
ולתינו אהר אהר ואו
נאה ימי נידר, ושאמ' משם

ונוציאו עבורי לפניו. ומי שירצה
בנורו עבורי בשעריו: ניק נזהה
פזרה נזיר נזר נזיר נזיר נזיר
גזרה גזרה גזרה גזרה גזרה גזרה
עטמא גכנייןן [מגןן].
הרי יריזי יריזי יריזי יריזי יריזי
מפרש טעם בגמר אגדה: נז'
מכדי תאנט באדרש מישרין
מ"ש עני נזר כלה תמיין
לודרו בצדרא קדרדים מושות
הבא רקובנית ואעיזז
דבפיק דוטטה קא יהיך
עטמא מאית תא נזר ברורה
סוטה סוטה פאלשר אדרת ונטה
הברחה הברחה הדרדר הנדר
נדרים אידייז הדאנן הנדרם
גען גען דידיאן לודרים
ווקינס טטה לדרכ' באלט
הזרואה סוטה בקלקליל
ויכו גוועו טטעס גוועו טטעס
מספיק אל לא שעדר
המסתהות גאנט שנענברת

לנו מודרנו דרכו שאריו
ולבדו בסדר נשים ולעקרון
מקסם שההיא אויה
לשנותנו כונן בסדר קדושים
ובמכסתן נדרים לא מפושת

כל של עורת דבר חייב אדם להזיר
הנוריש: (לא) [אלא] התם איסורו
לייחס להן טעם אלא מעיקרה
הו ומהש בכור לנהלה ומשני היני
ההמה:

כל בינוי נורדות בנוירות. כל דבר מהינו עיקר כמו כן
מיין מהו לנו ומיין נזירות כל דבר כליאו חמל צבך כי
לטניינו מהו נויר ומפני למשוך נוי כי חמל הקנויות מהו נויר
וינה לו פיתח כמו צבך העתיק ובס נקלות ככינון:

התקבכה כמו צניר שעור נפיו ג'קלל יdot מירות צלע גמר 7
למלה ממעסני למל עלי כל דיבי ו-
כליהו גמל ליכיו להס ס-
ככני יד כל כיל ומגנו נך נ-
תומם דכלי: אן אהא אה.
הה נקלע יdot ניראות וגמלל 9
טמלה נג עליינס למיינס ו-
לטמאן ולטמי ס-
הה נלה ס-ה ו-זילע(ט):

יבנוי ניירות כינויות ^טיהאומר אהא הרי זה
ניור או אהא נאה נור: נוק נוחה פיה הרי זה
ניור יהרני כוה יהרני מסלול הרני מכלל
הרי עלי לשלח פרע הרי זה ונור הרי עלי
ציפורים ר"מ אומר נור וחכמים אומרים איןנו
ניור: גמ' מכדי תנא בסדר נשים קאי מאי
טעמא תניא נור תנא אקרא קאי יהוה אם
לא תמציא חן בעניין כי מצא בה ערות דבר
זה ^טמי גורם לה לעבריה יין וקאמר כל
הרואה סוטה בקהלות זיר עצמו מן היין
פתח לבניין ומפרש ירות אמר רבא
ואיתיהם כד חסורי מיחסרה והכי כתני
כל כינוי ניירות כינויות וירות ניירות
כינויות ואלו הן ידות האומר אהא הרי זה
ניור ^טולפירוש כינוי ברישא תנא מהחאה
דסליק ההוא מפרש ברישא כהנתן ^טבמה
מדליקין ובמה אין מדליקין ומפרש אין
מדליקין ברישא ^טבמה טומניין ובמה אין
טומניין ומפרש אין טומניין ברישא ^טבמה
אשה יוצאה ובמה אינה יוצאה ומפרש
לא התצא אשה ברישא ^טוhton במה בימה
ויזצאה ובמה אינה יוצאה ומפרש יוצא
גמל ברישא ^טיש נוחלין ומנהלי נוחלין
ולא מנהלי נוחלין ולא נוחלין לא נוחלין
אין ומנהלי הוא מפרש איסורא דעתשייה ברישא
הימה הוא דאי מפרש היתורא ברישא
נבי

כל ^(ט) **כינוי** נוירות גנוירוט. כל סמקנץ מלוי נוירות צלומו לeson צבלו לנו חקמויות כדי סול נויר כמו ^(ז) לחם הרים הרים נויר.

ונגדו לנו מכם יש כן וomit לזרמי
סמי כינוי לדון חומרות כן ט

(ג) קדושים כ' (ג) [גדילום
ס. מטעה כ. ג) (גדילום כ'
ע' ז') (קצת כ') (ז') (קצת כ'
מ' ז') (קצת ז') (ז') (קצת כ'
ה' ז') (קצת ז') (ז') (קצת כ'
ט') (קדילום י') (י') (קדילום י')
ב' (קדילום י') (י') (קדילום י')
ג' (קדילום י') (י') (קדילום י')
ע' ז' דין ממילא ג' (קדילום י')
(ג) מכון סיכון גן נועם'

תורה או רשותם
ויבעללה ותודה אם לא
תמצאנו גם בעינוי ימינו
בזה עירות דבר ודבר לה
ספר כריתה ועתן ביריה
ושלחנה מביטה:
ורבים כד א

ונחתת רבינו יהודה
בר' ריבינו נתן
(ג) כי-בון בזבון זבון
לצטן פירוט מקמת מזון
לדעתנו ורשות דבר כה מון זיון זלון
חמיון זיון (צ) חסן (ג) נוירם פירוט
וירם פירוט (ט) מילון זיון זלון
(ד) הו: כה מלהן מלהן גורה גורה
וירם זיון (ד) דסמן זיון (ג) זבון זבון
(ג) זבון זבון (ט) זבון זבון זבון זבון
כמא מדליקין זבון ומוא זבון זבון
המה זבון זבון זבון זבון זבון
(ט) זבון זבון זבון זבון זבון זבון זבון
קוקולא זבון זבון זבון זבון זבון זבון
זרסורה זבון זבון זבון זבון זבון זבון

הגותה ה'ב
 (6) ר' ש"ר ד"כ כל כינוי
 וכו' וכן נון מומתן כן טענו
 כי"ל וויתם מה' נמקה
 (3) ר' הד מ"ל נתקל וויתם
 מד' נבש' עדות ואלה מוגן
 (4) ר' הד גולג' וכו' וכו'
 רב במס' יוניה איסטרוא
 מורי: (2) ר' ד'ר' ד'ר' ד'ר'
 טענו וכו' ובסדר קוצ'ט'ין
 וכו': (3) בא"ד לאכן
 הקבעה מומת מתקבנה
 (1) בא"ד דפדרין הענין
 מידי וכו': (1) בא"ד
 פאלקון בלשונו: ר' הד
 גולג' גולג' וכו' וכו'
 מוקדם מוקדם

גלוין הש"ס
בספר סס המגולות
לගהון מוס' ייס' כהן
וזה יהונתן נזון ש' כהן
נסס גרכ' ד מלך דיסי
ויר' קרט' מוש' מס' כהן
חו' ד' או אהר נאהר
ובנמיה מפרש. ז'

מוֹפֵךְ רָשׁוּי
אדרא. הלס קאודושי
כל הרורו
סתה בקהללה, צוילו
וכסמה, שא, סמנולן מומא
דקומי ממי' (טביה)
קומי חנ' נטעלן מדלא
זיר עבון דען דרין
פַּצְנָעַמְלָעַן לְדִי קְלָעַן
לְאַקְוָעַן גְּסָלָן
בָּן וָאוֹרָה לְהַכְּרִי.
לְסָסָן גְּרִיטָן פָּה
בְּאַתְּהַבְּהָן, במאה טומני
ובמה אין טומני. אַגְּזָן
הַלְּגָן קְדָרְלָעַן גַּבְּרִילָעַן
בְּאַלְמָנָה, קְרָמָן קְרָמָן
בְּאַלְמָנָה, קְרָמָן קְרָמָן

מכמים אין טומיןן גדרה ות' מכתש ולו מטה, ואילך שם נ'). במאה בהמה י' ולו קדו מטהו ומדי דלן וגס ה' סס מטיס מנחילון דענוי לימי סיפול נוחלון לה

כל כנוי נזירות פרק ראשון נזיר

מסורת הש"ם

תורה אור השלם
1. עזיז ומורת ייה ויזחי לילישעה זה אללי ואבנהו אלתיך אבי ואארמנהה
שמות טו ב

הנחות התוספות

1. י' ל' לדפלן. 2. ק' נימר נויר
3. מ' ל' גאנז. 4. ק' מ' גאנז
5. מ' נימר עליי
6. ד' ל' דוד מילר
7. ג' ל' מילר מהנא. 8. ק' מילר
9. כ' נימר נמתקות.
10. ק' נימר נמתקות.

פ"ט דילוגים מילויים ומי' ל' גאנז

כִּי יְשֵׁשׁ נוֹחָלִין נַמְיִ מִפְרָשׁ עִקָּר נַחַלָּה בְּרִישָׁא
אֲלֹא [הֲכָא] לְפָרוֹשׁ כִּנְיוֹן בְּרִישָׁא אֶלָּא הַיּוֹנוֹ
שְׁעַם יְדוֹתָה הַוְּאֵל וְאַתְּיִן לְהָ מִדְרָשָׁא חַבְיכָן
יְהִי וְלִפְתָּחָה בְּהֻן בְּרִישָׁא תְּנָא כִּי מִתְחִיל
מִתְחִיל בְּעֵיקָר קְרָבָן וְלֹעֲנָן פְּרוֹשִׁי מִפְרָשׁ
דְּרוֹת בְּרִישָׁא: הַאֲמָר אֶהָּרָה וְהַנוּ: דְּלָמָּא
שְׁהָא בְּתַעַנְתָּא קָאָמָר שְׁמוֹאָל *בְּגַנְוּ שְׁהָה
שְׁאַיְנָן מוֹכִיחָה תְּלָא הוּוֹי יְדִים אָמָרִי (ט)
זּוּמָן שְׁנוּזָר עֹבֵר לְפָנָיו לְכָא לְסִפְוקָא
בְּמִילְתָּא אַחֲרִינָא אַבָּל (ט) וְדֹאי אֵין הַנּוֹר
וּבְרָכָה לְפָנָיו אָמְרִין דְּלָמָּא אַהֲרָה בְּתַעַנְתָּא
קָאָמָר וְדְלָמָּא לְפָטוֹרָן מִן קְרַבְנָהִי קָאָמָר
דְּקָאָמָר בְּלָבָו אֵי הַכִּי מֵאַי לְמִימָּרָה מְהֹה
חַתְּמָא בְּעִיןָן פַּי וְלָבָו שְׁוִין יְקִמְלָא: אֲהָרָה נָהָה
זּוּרָה: וְדְלָמָּא אֲנָה לְפָנָיו בְּמִצּוֹת (ט) בְּדָתָנִיא
זֹהָה אַלְיָן וְאַנוּחוֹ (ט) אֲנָה לְפָנָיו בְּמִצּוֹת אֲשָׁה
לְפָנָיו סָכוֹה אֲהָרָה לְוָבָה נָהָה צִיצָּת נָהָה אַכְהָובָה
לְפָנָיו סְפָר תּוֹרָה נָהָה וְאַכְרָבָנוּ בְּשִׁירָאִין
אַיִם אָמָר שְׁמוֹאָל יְשַׁתְּפָס בְּשֻׁעְרוֹ וְאָמָר
אֲנָה נְוֹרָא מִילְתָּא דְּעַבְרָה וְאָמָר (ט) לִיה נָהָה
אַיִ

א מיו פ'ר' מאל' מירוץ
בלב' כ' מ' פ'ר' מאל' מירוץ
ח ב' מ'ו פ'ר' מאל' מירוץ
לו' כ' קמג' גלון' רמאן
טומע' ז'ר' טומן' ד'ו פער' ז'ר'
ט' ב' ד' מ' פ'ר' מאל' מירוץ
בלב' ס' ז' מ' פ'ר' מאל' מירוץ
ה מ'ו פ'ר' מאל' מירוץ
ט' ב' פ'ר' מאל' מירוץ
ט' נ' פ'ר' מאל' מירוץ
שד' פ'ר' מאל' מירוץ
ק' פ'ר' מאל' מירוץ
יא' ו' מ'ו פ'ר' מאל' מירוץ
ט' ב' פ'ר' מאל' מירוץ

הגהות מהר"ב

רנשבורג

מוסך ר' ישעיה
בגון שהיינו נורו עכבר
לפנינו. וזהו שאלת מה היה
בזמן קדמומי קדשו של ר' ישעיה
על ר' יונתן דהילא גאנז היפצע
ארון מון טענין פלאני ממען
הנזכר לעתיד ר' יונתן זיין זיין
בצשטיינר זיין זילטער זיין זיין
קי מוכחה מילגא זילטער זיין
אייז זיין זילג זילטער זיין זיין
בוואטה. יידים שענין
מודריזיטות. כי אם חומרה דכל
ענוט ומכה מלחת בקן מורה
וזרעון זיין זיין זיין זיין זיין זיין.

פ' הרא"ש
הויל ואתני מדרשו היבר' ליה בכל כוונין לא איני מדרשו אלא דרכם עמיינו בדורות דצאות ליה ולROL דרבנן לה. והות פיר הניאו למד' כוונין לאשון אמרתו מם וכורמושי לאו לשון מהסח' רוחה כל רוחה נוין (נדירים) כנידרים כל כוונין גדרים וברם אבב' הא לא מסכבר לה' לעשוני ולשבוש' החלה' המסקנה רוחה טה' טה' לעשוני דגנה דוגמיה' בולעך הרקבי' החלה' אל' עליון (ישע) שנוי היבר': מוחליך בעיקר הקובן ואל' יתנו' לעשוני שנורתה לו ר' ר' דארוב לשון נזמות נז'ן לו' נז'ן נמי כוון ש��נו חקמם להיזה גדרים בהן רוח נדר עטם'. אבל אל לא הו עיר עיקר הנדר שאון במאשימים שונן נדר אל' לא בעלאם': וודלמא אה' דיאלא למלמד רב' היבר' והיבר' שוויות לה' ליבר' רוגב' רוגב' יוכן דראכ' לא למיר רוגב' רוגב' נונכון'. וועד' לא מא' קסבר שאגאל יידס לא מוכחו לא הווין יידס דיא' קסבר ר' יוד' הערין' און נויר עונר לאפוי' נמי. דנוי' לאלא הווין' יוד' מוכחו מײ' יד' נוירות' הר' רטסי משמעותיה לשון נוירות' מלשין עוני' דאתה שמע' דרא' אונגוי' לדשנוי' לשם דרש ושריש' שירא' קא' נויר'. אבל היישב בתענית אין שם שתהנתה' אומ' בז' בז' הנדר' עכבר לאפוי' לאכ' לאפסוי' במלה' אונרין'. לאלמר עלעל' יוד' יוד' שאן

רשיים ננד בנוין ובקבון כנדיר שרים לא אמר כלום. והוא דגש הרוד אמיה דעבירה דארמי' לה' נאה. ככלומר מוי רדו שרגילים לעשות והוא לעשות דרכ' רלה' נאה:

